

УВАЖАЕМИ СОБСТВЕНИЦИ НА ОВЦЕ И КОЗИ

Уведомяваме Ви за опасността от заразяване на овцете и козите с вируса на заболяването **шарка по дребните преживни животни**.

Шарката по овцете и козите е вирусно заболяване, което се характеризира с висока температура, генерализирани папули или възли и везикули/ по – рядко /, лезии във вътрешни органи / особено в белия дроб / и смърт. Заболяването се причинява от вирус, като при овцете и козите са овчи шарков вирус/SPV/ и кози шарков вирус /GPV/, тясно свързани с род Carrirox на семейство Poxviridae. Предаването на вируса става по респираторен път при близък контакт, но може да проникне през другите лигавици или наранена кожа. Вирусите могат да се открият в слюнката, носни и конюнктивални секрети, млякото, урината и изпражненията, както и при кожни лезии и крусти. Язвите по лигавиците са важен източник на вируса. Предаването чрез сперма и ембриони не е установено. Инкубационният период варира от четири до 21 дни, обикновено от 1 до 2 седмици. Клиничните признаци се появяват по– бързо, когато вируса е инокулиран от насекоми, отколкото когато е пренесен с аерозоли.

Клиника на заболяването:

Клиничните признаци варират от тежка до лека форма в зависимост от възрастта на животното, имунитета, породата и други фактори.

Заразените животни първоначално са с висока температура в рамките на един до пет дни след това се образуват характерните кожни лезии, които започват като еритематозни петна и се развиват от 0,5 до 1,5 см твърди папули / вдлъбнати, сиво белезникави, некротизират и се образуват твърди и тъмни крусти, които могат да се видят в некротичните зони /. Лезиите на шарката се разпространява предимно по не окосмени и лишени от вълна участъци от кожата като подмишницата, лицевата част, клепачите, ингвиналните области, вимето, но в по-тежки случаи могат да покриват цялото тяло. При по-лека форма могат да се наблюдават единични лезии около ушите и опашката. Всички повърхностни лимфни възли се увеличават ден след появата на генерализираните папули, като прескапуларните са особено забележими.

Лезии също могат да се развият върху лигавиците и по вътрешните органи, в устата, ноздрите и конюнктивата / могат да предизвикат саливация, липса на апетит, ринит, конюнктивит и блефарит/, могат да се появят некрози и язви. При белодробни лезии се наблюдава кашлица, носни изтечения и задух. Наблюдава се при някои животни диария, депресия и измършавяване. Понякога аборт и при някои породи смъртта настъпва в острия стадий преди развитие на кожни признаци.

Шарката може да продължи няколко седмици като завършва с оздравяване и оставане на трайни белези по кожата. Вторичните бактериални инфекции, включително пневмония са чести, като смъртта може да настъпи във всеки етап от заболяването. Смъртността варира от 1 до 75%. Въпреки, че смъртността е най – често около 10% при млади животни може да достигне 100%. При внесените в ендемични райони животни заболяването протича тежко и смъртността достига до 100%.

Официален вет. лекар д-р Е. Маслев

Тел.: 0896664790, 0885404864